

» **ÁTÁLLÁSI IDŐRE LESZ SZÜKSÉG, AMIG TELJESEN KIVEZETHETŐ A PAPIRALAPÚ ÜGYINTÉZÉS**

Kiiktatják a fűzős dossziékat

Mérföldkőnek számít a romániai bürokrácia csökkentése terén, hogy januártól kiiktatják a fűzős dossziék használatát az ügyintézésben. A kezdeményezéssel kapcsolatban közigazgatási szakértők a Krónikának elmondták, sem az intézmények, sem a lakosság nincs arra felkészülve, hogy digitálisan intézze az ügyeket, körülbelül fél évtizedre van szükség a teljes átálláshoz.

» **BÍRÓ BLANKA**

Egyöntetű megkönnyebbüléssel nyugtazza a közvélemény, hogy jogszabály született a fűzős dossziék kiiktatásáról. A jogszabály – miután kihirdeti az államfő – január 1-től lépne hatályba, de a Hivatalos Közlönyben való megjelenése után 180 nappal kell a gyakorlatban is alkalmazni. A lapunk által megszólaltatott közigazgatási szakértők szerint a jogszabály mérföldkő ugyan a bürokrácia csökkentésében, ám többéves átfutási időre van szükség, amíg teljesen megszűnik a papíralapú ügyintézés, annál is inkább, mert a lakosság egy része nincs felkészülve, hogy digitálisan intézze ügyeit. A módosítás kezdeményezője is úgy fogalmaz, a sines dosszié betiltása nem fogja azonnal megoldani az alapproblémákat, teljes mentalitás-változásra van szükség.

Egyszerűsített ügyintézés

Döntéshozó kamaraként szavazta meg a képviselőház a hivatali ügyintézés egyszerűsítésére és hatékonyabbá tételére irányuló törvénytervezetet, amely többek között előírja a fűzős irattartó (dosar cu șină) kiiktatását. A 2016/41-es sürgősségi kormányrendeletet kiegészítő jogszabályjavaslat kötelezővé teszi a közintézmények, a központi és helyi hatóságok, valamint a közhasznú státussal rendelkező jogi személyek számára, hogy térítésmentesen a polgárok rendelkezésére bocsássák online, letölthető vagy nyomtatott formában a szolgáltatásaikhoz kapcsolódó kérvényeket, űrlapokat, nyomtatványokat. Az előírás csak az olyan közszolgáltatásokra vonatkozik, amelyek esetében kötelező nyomtatványok, kérvények kitöltése. A tervezet előírja továbbá, hogy a közintézményeknek, a központi és helyi hatóságoknak, valamint a közhasznú státussal rendelkező jogi személyeknek a személyi igazolvány elektronikus formában beküldött másolatát is el kell fogadniuk, az erre szolgáló e-mail-címet fel kell tüntetniük honlapjukon. Megszünteti a tervezet a dokumentumok hitelesített másolatának benyújtására vonatkozó követelményt, az iratoknak az eredetivel való megfelelését az illetékes tisztviselőnek kell tanúsítania. A jogszabályjavaslat szerint a közintézmények, a központi és helyi hatóságok, valamint a közhasznú státussal rendelkező jogi személyek nem kérhetnek a fizikai és jogi személyektől fűzős dossziét, más típusú irattartót vagy egyéb irodai cikket. Az előírás

a köztisztviselői versenyvizsgákra való jelentkezéshez szükséges iratok benyújtásakor és a közbeszerzési eljárások esetében is érvényes. A tervezet kötelezővé teszi a közintézmények, a központi és helyi hatóságok, valamint a közhasznú státussal rendelkező jogi személyek számára a különféle procedúrák informatizálását, illetve a bankkártyás vagy más fizetési lehetőség bevezetését.

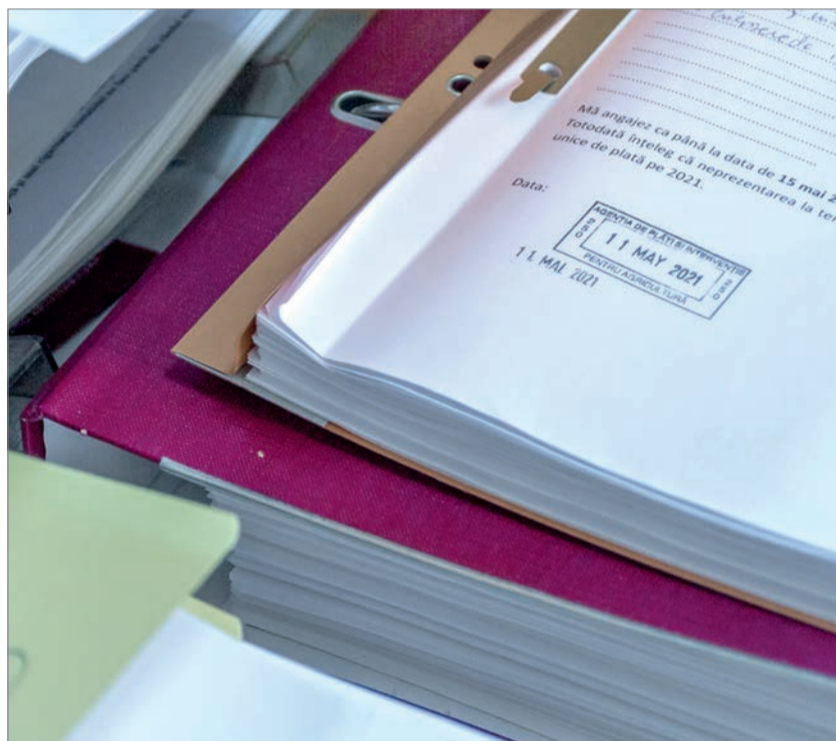
Nyolcszáz törvény írja elő, hogy kérni kell a másolatokat

Jelenleg az állam újra bekéri az általa kiállított dokumentumokat, a most elfogadott jogszabály egyszerűsíti a bürokráciát, újabb lépést jelent az állami közigazgatás digitalizációja felé – jelentette ki George Tuță nemzeti liberális párti képviselő, a módosítás kezdeményezője. Rámutatott, 800 olyan törvény van érvényben, amely előírja, hogy kérni kell az állam által kiállított dokumentumok másolatát.

A közigazgatásban is gyerekcipőben jár még a digitalizáció, ám a lakosság egy részének is gondot jelent, hogy elektronikusan intézze ügyeit. Szócs Csongor felidézte, szemtanúja volt, amikor az adóhivatalnál egy vállalkozó kijelentette, hogy eddig sem volt elektronikus postafiókja, és ezennél sem lesz. Öt éven belül teljesen megváltozik az ügyintézés, ám nem várhatjuk, hogy egyik napról a másikra a digitalizáció útjára lépjen mind a rendszer, mind a lakosság – szögezte le az egyetemi oktató.

Megkönnyebbülés, ha az abszurd követelmények megszűnnek

A közigazgatásban vannak értelmetlen, abszurd formai követelmények, mindenki számára megkönnyebbülés ezek kiiktatása – mondta el lapunknak Taraș Silviu, Kökök köz-ség RMDSZ-es polgármestere, aki szintén tanít a BBTE közigazgatási karának sepsiszentgyörgyi kihelye-

Időre van szükség míg teljesen megszűnik a papíralapú ügyintézés

A sines dosszié betiltása nem fogja azonnal megoldani a problémákat, mentalitásváltozásra is szükség van, minél hamarabb újra kell gondolni a digitális platformot, ahol az állam és a polgárok közötti interakciók zajlanak – mondta a politikus. „Szeretném, ha mindannyian segítenénk a törvény végrehajtásában, és arra ösztönöznénk a közigazgatásban dolgozókat, hogy ne vonakodjanak a változástól” – mondta George Tuță.

Gyerekcipőben még a közigazgatás digitalizálása

A bürokratikus állami ügyintézés szimbólumai a pecsét és a sines dosszié, amint jogszabály rendelkezik ezek kiiktatásáról, a változás felgyorsul – szögezte le megkeresésünkre Szócs Csongor, a Babeș-Bolyai Tudományegyetem (BBTE) Közigazgatási és Közmenedzsment Karának sepsiszentgyörgyi kihelyezett tagozatának oktatója. Meglátása szerint a módosítás mérföldkő ugyan, elkezdődik egy folyamat, ám a változás kis lépésekben történik, körülbelül három-öt évre van szükség, amíg teljes átáll a rendszer. A digitális ügyintézésre mind a két rész fel kell hogy készül-

zett tagozatán. Hozzátette, az irány jó, hiszen a közigazgatás azért van, hogy az állampolgár könnyedén tudja intézni az ügyeit, nem azért, hogy azt bonyolítsa. Példaként említette, hogy Kökökben a polgármesteri hivatalban évek óta lemásolják az eredeti iratokat, annál is inkább, mert hosszú ideig a faluban erre csak ott volt lehetőség. A polgármester meglátása szerint a közigazgatásban dolgozóknak annál könnyebb, minél kevesebb a papír, számukra nem lesz nehéz átállni, hiszen eddig is gyorsan megtanulták például a minisztériumok pályázási felületeinek használatát. Viszont gondolni kell a lakosságra, azokra, akik erre nincsenek felkészülve, nem számítógép-felhasználók, csak a közösségi média használatában jártasak, de az ügyintézésrel már nem boldogulnak. Szükség lesz az átállási időszakra, nyitottságra mindkét oldalról: egyrészt azonnal meg kell teremteni a lehetőséget, hogy akik tudják használni a digitális felületeket, gyorsan tudjanak elektronikusan ügyintézni, másrészt azok életét is meg kell könnyíteni, akik nem tudják kezelni a számítógépet – mondta Taraș Silviu.

BALOGH LEVENTE

» **VEZÉRCIKK**

A mindig közeli és mindig távoli Schengen

Nem jött be a román kormány, hogy tizenkilenc lapot húzott a schengeni csatlakozás kapcsán. Hiába ragaszkodott ahhoz az előzetesen bejelentett osztrák vétő ellenére, hogy a csütörtöki ülésen a belügyminiszterek mindenképpen szavazzanak a felvételéről, arra számíva, hogy ez a helyzet rákényszeríti Bécsset álláspontja megváltoztatására, az osztrák kormány nem engedett. Ennek nyomán a már tizenegy éve megszokott forgatókönyv ismétlődött meg: az ülést felfokozott várakozás előzte meg, a bukaresti kormányilletékesek kincstári optimizmusa nyomán pedig a közvélemény tényleg elhitte, hogy januártól valóban részese lehet a belső határellenőrzés nélküli uniós övezetnek. Aztán jött a szokásos hideg zuhany: egy EU-tagállam valamiért mégis kifogást talált az egyébként hibátlannak gondolt román pedigéren. Ezt a szerepet most Ausztria vállalta át az eddigi fő kerékkötőnek számító Hollandiától. Az osztrákok legalább kreatívak voltak: míg Hollandia korábban a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, valamint a meglehetősen nehezen megragadható mibenlétű jogállamiság hiányára hivatkozott, a bécsi illetékesek egy aktuális és igencsak égető összeurópai ügyre, az illegális migrációra fogták vétőjük okát.

Tény, hogy ez valóban súlyos gondot jelent, és van valami Gerhard Karner osztrák belügyminiszter kijelentésében, amely szerint az uniós bevándorlási és határvédelmi rendszer nem működik a legacélosabban, ezért azt meg kell reformálni, mert egy rosszul működő rendszert nem érdemes bővíteni. Csakhogy mindamellett, hogy az EU bevándorlási politikája reformra szorul, és a jelenleginél sokkal több uniós forrást kellene költeni a külső határok védelmére, levéve ezzel a teher nagy részét azon tagállamok válláról, amelyek nem EU-s országokkal szomszédosak, valami közös mégiscsak van az osztrák és a holland elutasításban. Nevezetesen az, hogy jórészt belpolitikai okokból ellenezték a bővítést. Ahogy a holland kormánykoalíció is a román és a bolgár csatlakozás akadályozásával próbálta azt a látszatot kelteni, hogy vigyáz országa polgárainak biztonságára, ugyanígy jár el most a bécsi kabinet is.

Januárban tartományi parlamenti választások esedékesek Alsó-Ausztriában, Karl Nehammer osztrák kancellár és Gerhard Karner pedig a mostani bővítés akadályozásával igyekeznek abban a színben feltűnni, hogy ők aztán mindent megtesznek az illegális migránsok beözönlése ellen, és ha valamely uniós tagállam kesztyűs kézzel bánik az illegális bevándorlókkal, sőt átengedi őket a területén, azt megbüntetik. A rövid távú politikai cél mindezzel alakultak, az Osztrák Néppárt választási esélyeinek erősítése. Középtávon pedig Románia és Bulgária bűnbakká váló kikiáltásával és a schengeni bővítés akadályozásával szeretnék megszarnolni Brüsszelt annak érdekében, hogy hajtson végre mélyre ható reformokat a bevándorláspolitikai terén. E reformok természetesen abban állnának, hogy lehetőleg minél kevesebb migráns érkezen Ausztriába. Persze nem elegáns, hogy emiatt a romániai és a bulgáriai polgároknak kell tovább szenvedniük a határokon, de hát a politikai érdekvérvényesítés eszközei között a legritkábban szerepel az elegancia.

Ugyanakkor valahogy furcsa, hogy mindannyiszor, amikor úgy tűnik, esély nyílna a schengeni csatlakozásra, mindig újabb ország kezd el tiltakozni. Hollandia és Svédország kormánya számára immár nem bírt sok tétellel a gesztus, hogy beadja a derekát, hiszen felbukkant az „utód” Ausztria képében, amely magára vállalta a rossz zsarú szerepét. Ilyenkor még a legnagyobb jóindulat mellett is nehéz nem arra gondolni, hogy az állásfoglalásokat az érintett országok kormányai közötti bizalmas egyeztetések előzték meg, amelyek mintegy átadták a stafétát. Márpedig ha ez így megy tovább, az egész bővítési hercehurca végtelen, önismétlő folyamattá válhat – ami sem az azt akadályozó országok, sem az EU szavahihetőségének nem tesz jót.

A kudarc mindenestre jó lecke Bukarestnek arról, hogy a nyugati tagállamokhoz való kritikátlan törleszkedés nem minden esetben garantálja a diplomáciai sikert.

Az EU-ban persze nagy értéke van az egyhangúlag meghozott döntéseknek, hiszen ez biztosítja, hogy nem, vagy csak nehezen lehet kizárni a kisebb tagállamokat a döntési folyamatokból. Azonban valamilyen reform itt is elkelne. Legalább annyiban, hogy a lehető legpontosabb, konkrétan, lehetőleg számszerűen számon kérhető követelményeket fogalmazzanak meg, amelyek teljesítése objektívan mérhető. Ha pedig sikerült teljesíteni őket, csökkentsék a lehető legkisebbre a mondvcinált ürügyekkel történő vétőzés lehetőségét.

Mert Gerhard Karnerrel együtt mi is azt mondjuk: egy rosszul működő rendszert bizony meg kell reformálni.